

Entrevista a

Carles Campuzano

Director de DINCAT, federació catalana de la discapacitat intel·lectual

Concert benèfic
2020:

**L'ÒPERA ÉS
MEDICINA**

Arriba la vacuna

Comencem el 2021 amb una gran notícia
pàg. 4

La COVID-19

Com hem plantat cara al virus
pàg. 6

Fundació Gandhi

La pandèmia des d'una altra mirada
pàg. 20

La terrible epidèmia que hem patit

Índex

Editorial	02
Actualitat	03
Reportatge	06
Entrevista	12
Actes benèfics	16
Mirant enfora	20
Informa't	22
Sempre amb nosaltres	24
La Fundació	25
Agraïments	28

Consell de redacció: Lluís Monset, Lourdes Mas, Marisa Sánchez, Elionor Castillo, Manel Felices i Manel Jaquet.

Fotografia: Arxiu, Eventing4u

Disseny: Eventing4u

Edita: Fundació privada pro-disminuïts psíquics Finestrelles

Sometents, 46-54
08950 Esplugues de Llobregat
Tel: 93 371 34 41
www.fundaciofinestrelles.com

Dipòsit legal: B-54513-2008

Imprimeix: Eventing4u, Barcelona

Aquest no és un número qualsevol, ni aquesta és una editorial com altres de la nostra revista.

El 31 de desembre de 2019 va començar oficialment una catàstrofe sanitària que ha remogut els fonaments de la nostra civilització.

La COVID-19 s'ha convertit en una de les pitjors pandèmies de la història de la humanitat. Hi ha 108 milions de casos repartits per tot el planeta i més de 2.300.000 morts documentats que l'estan fent escalar esglaons diàriament en el terrorífic rànquing de les pitjors tragèdies sanitàries de la història.

Des del primer moment en què vàrem tenir coneixement de l'expansió de l'epidèmia fora de la Xina (fins i tot abans que fos obligatori) vàrem iniciar a Finestrelles unes importants mesures de seguretat que, entre d'altres, requerien un dolorós aïllament dels nostres familiars.

Els esforços per protegir a usuaris, famílies i personal de casa, no han estat en va, però tampoc han aconseguit l'objectiu desitjat de què ningú de la Fundació patís la urpada de la pandèmia.

El dolor i l'angoixa de tots aquests mesos, han estat immensos per molts de nosaltres i hem patit la pitjor situació viscuda des de la creació de la nostra Fundació.

Aquesta editorial és un homenatge a tots els nostres professionals i directius que han donat el millor de si mateixos per evitar al màxim el patiment d'usuaris i famílies. Com també ho és a totes les persones que han resultat afectades i de manera molt especial és un compromís de no oblidar mai a la Montse, la Sole, la Carmen i la Sesé que ens van deixar en mig d'aquest malson.

Però alhora, és un crit d'esperança per saber que el pitjor ho hem deixat ja enrere. L'epidèmia no ha finalitzat, i malauradament segueix i seguirà un temps més sembrant el dolor entre persones de tot el món; i ningú està encara fora de perill.

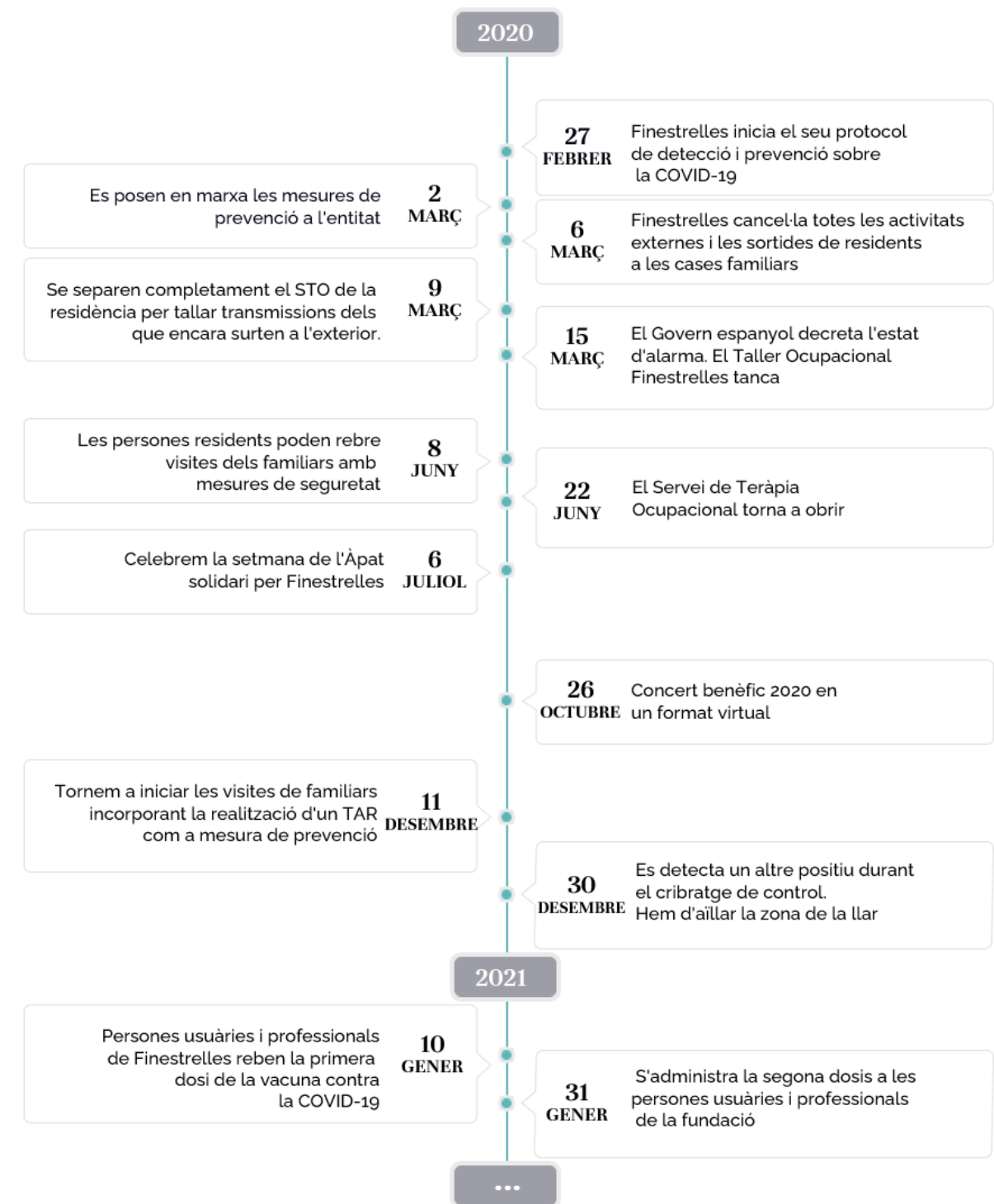
La vacunació ja està completada entre persones usuàries de la llar i professionals. Això ens permet mirar el futur amb moltíssima més confiança i la seguretat que, si no baixem la guàrdia, en uns pocs mesos podrem tornar a la nostra normalitat; aquella normalitat que no té a veure amb ser iguals sinó diferents i sentir-nos còfors de ser-ho.

A sentir molt a prop a tothom i a abraçar-nos com feiem, deixant enrere aquesta terrible experiència que només ens ha de servir per apreciar encara més tot allò de bo que hem compartit i seguirem compartint en aquesta gran família que es Finestrelles.

Lluís Monset
President
Fundació Finestrelles

Actualitat

L'any 2020 hem viscut un mal son que no podíem ni imaginar. Ara que finalment podem mirar el futur amb un nou optimisme, recordem esquemàticament com vàrem moure'ns en el temps per fer front a la COVID-19.

Arriba la vacuna contra la Covid-19 a Finestrelles

Comencem el 2021 amb una gran notícia: les persones usuàries dels serveis residencials i els professionals de la fundació ja han rebut la vacuna contra la COVID-19

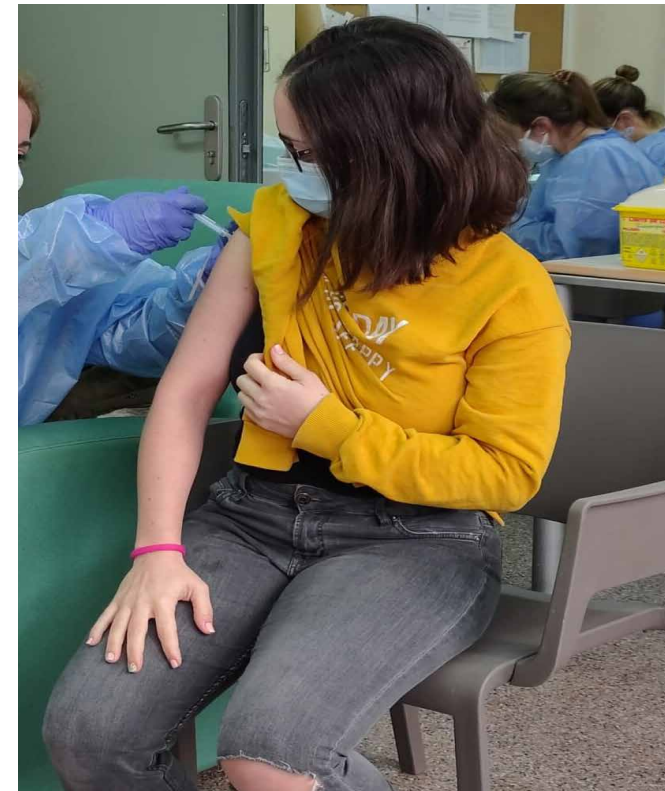
El passat 10 de gener es va administrar a les persones usuàries dels serveis residencials i als professionals de la fundació, la primera dosi de la vacuna contra la COVID-19. El servei de vacunació de CatSalut, format per un equip de sis professionals, ens van visitar a les nostres instal·lacions. La segona dosi la vam rebre el 31 de gener. La vacuna administrada va ser la de la farmacèutica Pfizer-BioNTech.

Properament, el 100% de les persones residents estaran vacunades i per tant immunitzades. En el cas dels professionals tindrem un 91 % de vacunats.

La vacuna contra la COVID-19 de Pfizer BioNTech s'administra en una sèrie de 2 dosis, amb tres setmanes d'interval, en el múscul.

Pfizer i BioNTech han anunciat que els resultats finals del seu estudi en fase III indiquen que la seva vacuna candidata té una taxa d'eficiència del 95% ($p < 0,0001$).

Com hem afrontat la pandèmia de la COVID-19

Aquesta situació ha posat de manifest la nostra fortalesa en situacions extremes i com ens adaptem a les noves situacions.

El mes de març de 2020 va suposar un abans i després a la nostra vida. Amb motiu de la COVID-19 vàrem deixar de fer moltes de les activitats que impactaven en el benestar emocional i físic de les persones usuàries (sortides d'oci, visites al domicili dels familiars, pràctica de l'esport, activitats socials a la comunitat...). Vàrem haver de posar-nos a treballar per aprendre noves maneres d'interacció que ens mantinguessin 'vius' com a entitat i ens permetessin mantenir el virus allunyat de casa nostra. Cal tenir en compte que moltes de les persones que atensem són considerades població vulnerable.

El primer pas va consistir en explicar la situació i el que comportava (reducció de la distància social, evitar el contacte físic, rentat de mans, no compartir estris personals...). Tothom ho va entendre. El que va costar més va ser comprendre que malauradament no es podria tenir contacte amb l'exterior, però aquesta situació ha posat de manifest com som de forts en situacions extremes i com ens adaptem a les noves situacions amb una enteresa digna d'elogi. Per tant, un dels primers objectius va ser programar diàriament i setmanalment videotrucades o trucades telefòniques amb els familiars, amics o companys de taller per tal que poguessin mantenir el contacte amb els seus éssers estimats.

Vàrem adaptar les següents mesures de seguretat per mantenir-nos com a espai lliure de COVID-19:

- Establir dos grups diferenciats de persones usuàries per tal de prevenir contagis i minimitzar riscos en cas d'infecció.
- Augmentar la ventilació de totes les habitacions i zones comunes per tal d'eliminar possibles patògens. Per això, també s'han instal·lat uns mesuradors de qualitat d'aire que ens permeten controlar la necessitat de la ventilació dels espais.
- No utilitzar sistema d'assecat de mans amb aire calent. Fem servir papers un sol ús.
- Tapes dels inodors baixades abans de prémer la descàrrega d'aigua. I les portes dels banys tancades en tot moment
- Habilitar una zona restringida, per atendre les possibles persones amb diagnòstic positiu de COVID-19.
- Dotar a l'equip professional de material de protecció adequat (mascareta FFP2, bata, peücs, ulleres o pantalla i guants)
- Intensificar els procediments habituals de neteja i desinfecció. En aquest sentit, incidir més en zones comunes que poden implicar risc de contagi a causa de la interacció i el contacte continu dels residents i professionals i fer servir desinfectants que neutralitzin el coronavirus.
- Fer que el nostre circuit d'entrega de mercaderies sigui segur fent l'entrega de material a l'exterior per tal que no hagi d'entrar o tenir contacte amb els espais interiors i deixant-lo al magatzem durant 4 dies per evitar possibles contagis.
- Es va dissenyar un nou circuit de la bugaderia, cuina i rentat dels estris.
- Distribució de cartells informatius sobre com fer una bona higiene de mans i de punts de dispensació de solució hidroalcohòlica accessibles al personal i als residents en tots els banys i espais de la Llar i la Residència. Igualment, a les diferents entrades de l'entitat, també es disposa d'un punt fix de dispensació
- Habilitar una àrea per les visites dels familiars i fer complir les mesures de seguretat durant aquestes visites: mascareta i distància de seguretat.

Taula rodona amb els professionals de Finestrelles

Parlem amb Miriam Zoppetti (Directora Tècnica de Servei de Teràpia Ocupacional), Marisa Sánchez (Gerent), Sílvia Rigola (Administració), Carol Verdú, Rosario Recio i Lorena Márquez (Atenció directa)

Com us ha afectat la pandèmia al vostre dia a dia i a la relació amb les persones usuàries?

CAROL: Al principi va ser estrany. A ells els va costar entendre que no es podien fer petons i abraçades. Són persones molt properes i afectuoses. Però la veritat és que s'han anat adaptant a la situació.

MIRIAM: El treball d'atenció directa és un tracte molt de contacte i proximitat, i això es va veure afectat. De sobte tots els procediments van canviar. Va ser una sacsejada important tant físicament com mentalment.

ROSARIO: El canvi va ser dur. D'un dia per l'altre havies de dir a les persones usuàries que no ens podíem abraçar. Intentes suplir el distanciament amb paraules dolces i d'afecte alhora que transmetre els somriures amb els ulls.

SILVIA: A mi m'ha fet adonar que no sóc atenció indirecta i que sempre hem tingut molt més contacte amb les persones usuàries del que creiem. Respecte a la feina, anàvem aprenent sobre la marxa. Jo m'he encarregat de comprar els materials de protecció i inicialment no sabíem què havíem de comprar i on trobar-ho.

Com vau afrontar els primers mesos de la pandèmia? Com creieu que ha gestionat la Fundació la pandèmia?

ROSARIO: Jo recordo en els primers mesos una sensació d'ofec, por i incertesa. Els protocols canviaven constantment i al cap de dos dies era tot a l'inrevés. Però crec que l'empresa ho ha gestionat molt bé i hem tirat endavant. Jo tinc a tota la meva família lluny i per a mi Finestrelles ha estat la meva família durant aquests mesos.

LORENA: És veritat que va haver-hi molts canvis, però sempre pensant en el benestar de les persones usuàries. Intentant que afecti el mínim a les seves rutines, perquè això els desestabilitza. Amb les persones usuàries hem aconseguit fer

equip, recolzar-nos i contagiar-nos mútuament de positivisme. Ells estaven al corrent de l'arribada de la vacuna i l'esperaven amb moltes ganes.

CAROL: Una setmana abans de l'estat d'alarma ja vam començar a restringir les sortides. Això va ser molt xocant, però va ser clau. Crec que ens ha salvat de molt, sobretot al principi. En l'àmbit d'organització aquesta situació ens ha ajudat a acostar-nos i coordinar-nos més amb gerència.

MIRIAM: Al principi anàvem un pas endavant. Vàrem separar els serveis el 9 de març, sense estar en estat d'alarma. El següent divendres es van tancar els serveis d'atenció diürna, però ja ho estàvem plantejant dies abans. Això ens va salvar del primer cop. Després van aparèixer altres batalles com quan necessitàvem mascaretes i vam estar cosint mascaretes de tela intentant buscar solucions.

Com us ha afectat en l'àmbit personal treballar amb persones tan vulnerables? Heu pres més mesures?

LORENA: Ha sigut complicat. Has de reduir tota l'activitat social i augmentar les mesures d'higiene i protecció. Vas amb por de fer alguna cosa incorrecta de forma inconscient. Jo recordo anar amb el tramvia intentant no tocar res i moure'm el mínim. No només per tu sinó per la possibilitat de poder contagiar a persones tan vulnerables, a qui tens molta estima i són com la teva família.

ROSARIO: Els primers mesos jo he tingut sensació de por, inclús per anar a comprar o treure a passejar el gos. Sentia que el virus podia estar en qualsevol lloc. Quan havia d'anar a treballar a la nit feia una anàlisi del que havia fet durant el dia, per a veure que no fos cap risc. Ara ens fan la prova cada setmana, però sempre tinc aquesta por de si sóc positiu. Personalment m'ha ajudat a conèixer-me millor, a fer coses que abans no feia. Estàs molt temps sola i això et permet pensar i replantejar-te moltes coses.

Els que vau donar positiu, com ho vàreu viure?

SILVIA: És un xoc enorme per la incertesa que comporta. Ningú sap com pot ser. S'obre un forat negre on penses, fins a on caure jo? En el meu cap es van desplegar tots els noms de la meva família, però la principal preocupació són les persones grans que ens rodegen. És una situació molt desagradable que et fa veure lo vulnerables que som.

MIRIAM: Jo estava al despatx de la Fundació i vaig haver de mirar dos cops els resultats. No m'ho creia! Va ser un cop i el cor s'accelera amb la notícia. I el primer que vaig pensar va ser "he de sortir d'aquí". Després vas pensant amb qui has tingut contacte. En general jo em vaig trobar bé, va ser més la preocupació que una altra cosa. A la Fundació va ser un moment difícil, vam viure un brot. I emocionalment va ser dur. També vam haver de tancar el taller, ja que era jo qui principalment hi estava.

MARISA: L'impacte que va tenir a la casa va ser enorme. Eren els primers PCR's que feiem, a més recordo que aquell dia jo no estava a la fundació. Van començar a trucar-me i informar-me dels positius, finalment en van ser 9. Personalment l'impacte emocional va ser terrible. Quan ens pensàvem que no passava res. No sé si algun dia podré explicar-ho, però no m'ho podia creure. Gairebé tots van ser asimptomàtics excepte una persona que lamentablement vam perdre.

CAROL: En aquell moment feiem PCR's de control cada mes i mig i els anteriors sempre havien sortit bé.

Aquest dia jo estava treballant i em van trucar per avisar-me, no m'ho podia creure. I ara què fem? Vam haver d'explicar-ho a les persones usuàries i pujar-los a les seves habitacions. Hi havia visites de famílies que es van haver d'anul·lar, amb el que comporta explicar-li als nois que no podien veure als seus familiars. Va ser un dia caòtic.

Que és el que se us ha fet més complicat de gestionar?

MIRIAM: Crec que el canvi constant. Han passat moltes coses i hem hagut de llegir molta documentació. Vam haver de canviar els serveis i barrejar professionals. Has de seguir donant una bona atenció, traient un munt d'hàbits a les persones usuàries (sortides, esport...). Ara ja ho tenim més interioritzat, som més conscients que en qualsevol moment pot entrar un protocol que ho canviï tot.

SILVIA: Jo destacaria el teletreball. És difícil no separar l'espai de casa amb la feina. Ha sigut dur, però hem aconseguit tirar endavant. Ara agraeixo poder-hi anar algun dia.

LORENA: A mi, emocionalment, la incertesa. Per molt que ens fem proves de forma més regular, avui pots ser negatiu i al següent no. L'estrès d'estar pensant constantment si algú té símptomes, o simplement és una mica de tos o dècimes de febre.

Quina anècdota podeu destacar d'aquests mesos? Quin aprenentatge traieu d'aquest any?

LORENA: El que més he après ha sigut de les persones usuàries. De com han afrontat la situació, amb força, valentia i paciència. Abans podíem pensar que

en certes situacions eren demandants o no tenien paciència. Però han demostrat que per coses importants saben prioritzar. També destacar com han viscut l'aïllament a les habitacions. Ha sigut admirable.

CAROL: Fins i tot s'ho expliquen o s'ho recorden entre ells: "Que no podem sortir pel virus, no t'apropis pel virus, no poden venir pel virus..." Fins i tot les persones usuàries que creies que li podria costar més, de seguida ho van entendre i han sabut portar-ho. Durant l'aïllament amb qualsevol petita cosa ja estaven tranquil·ls i entretinguts. Han tingut una força i una capacitat d'adaptar-se enorme. D'altra banda, nosaltres hem après a sobreviure i adaptar-nos constantment perquè un dia és diferent de l'anterior i no saps el que passarà demà.

SILVIA: Crec que els nois també ho han portat bé en gràcies a la bona feina que han fet els monitors. Ells s'emmirallen en els que són els seus cuidadors que els hi tenen màxima confiança. Han sigut els seus principals referents. I el que ells diuen és el que segueixen.

ROSARIO: Crec que hem d'aprendre molt d'ells. Malgrat tots els canvis i l'aïllament, segueixen amb un somriure i això demostra molta força.

CAROL: Encara que ells no han sortit, enguany van rebre la visita del Pare Noel i els Reis Mags. Jo vaig viure els dos dies i els van gaudir molt. Jo vaig participar com a Rei Mag. Tot i mantenir la compostura i canviar la veu... de seguida em van reconèixer. Tot i això crec que van estar contents i ho van viure amb il·lusió.

"Malgrat tots els canvis i l'aïllament, segueixen amb un somriure i això demostra molta força."

Descobrim el punt de vista d'algunes persones usuàries de Finestrelles

Parlem amb algunes persones usuàries de Finestrelles perquè ens exposin el seu punt de vista. La Maria Angeles Trigeros Rodriguez, en Manel Jaquet Caseñé i en Francisco Palacin Salabra ens expliquen com han afrontat la pandèmia.

Maria Angeles, tu ets molt afectuosa i sempre t'ha agradat abraçar i fer petons. Imagino que ja saps que ara s'ha de mantenir molt més la distància i no us podeu acostar gaire entre vosaltres.

Maria Angeles: No, ara no es pot estar junts perquè el virus s'enganxa. Però hi ha companys que s'ajunten, però jo els hi dic que no es pot.

Quines altres coses ara ja no podeu fer?

Maria Angeles: No es pot ni abraçar, ni donar petonets i s'ha de saludar amb el cap. Tampoc es poden donar regals. Si algú et dona alguna cosa, no es pot fins que se'n vagin els bitxos.

Com ha canviat la manera com us veieu amb els vostres familiars?

Cisco: Ara podem realitzar videotrucades i visites a l'exterior durant mitja hora amb les nostres famílies

Maria Angeles, crec que a tu et van fer unes proves i vas haver d'estar uns dies a l'habitació sense sortir, no?

Maria Angeles: He estat en quarantena a l'habitació, però no he tingut coronavirus. Em van fer una prova que em van posar un palet per al boca i pel nas. Però estic bé i he estat a l'habitació pocs dies.

Què fèieu per passar l'estona durant el confinament?

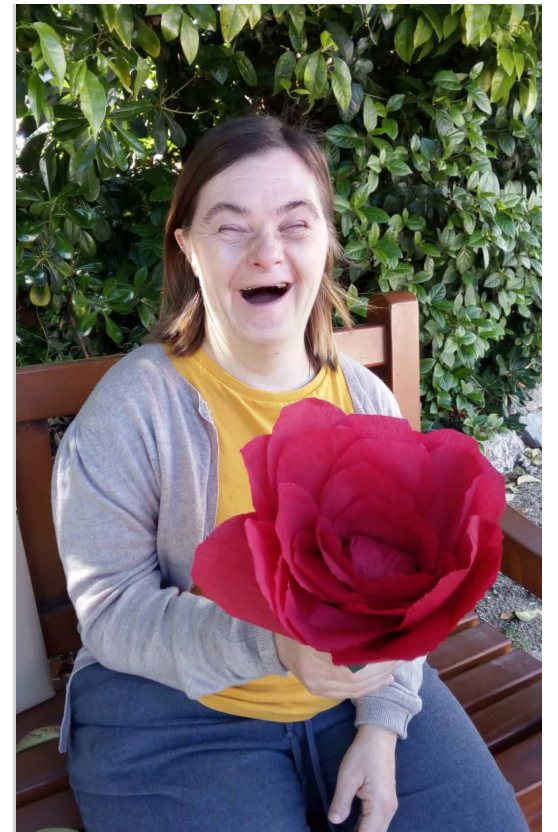
Maneló: Doncs jo, durant les meves estones de lleure expressava les meves opinions i els meus sentiments.

Com encareu el futur?

Cisco: Amb esperança i amb bon cor. Hem de tenir molta paciència, que és la mare de la ciència

Sant Jordi contra la Covid-19

Sant Jordi és un dia especial per tot l'equip de la Fundació Finestrelles. Cada 23 d'abril aprofitem per preparar la nostra parada de Sant Jordi amb les nostres roses i manualitats. Sortim al carrer i ens reunim amb els amics de la fundació que vénen a compartir la diada amb nosaltres.

Però aquest va ser un Sant Jordi diferent, perquè es va celebrar durant el confinament per la Covid-19. Per això ens vàrem veure obligats de donar-li una volta a la celebració de Sant Jordi 2020. **La covid-19 no ens faria deixar de celebrar un dia tan especial.** Vam preparar un vídeo amb tot l'equip i persones usuàries per recordar que seguïem estant al costat de les persones que any rere any compren una rosa de la Fundació Finestrelles. Tot aquell que fes una donació rebia una rosa virtual.

A causa de la pandèmia de la covid-19, les mesures de protecció i higiene necessàries per a la fundació es van multiplicar. Això va portar a l'increment de les despeses extraordinàries. Vinculat amb la diada de Sant Jordi, **vam posar en marxa una campanya de captació de fons per adquirir el material de protecció necessari.** L'objectiu va ser garantir la salut i seguretat de les persones usuàries i dels professionals que treballen a la fundació.

Una acció que va arrencar més d'un somriure. Si encara no has vist el vídeo, pots fer-li una ullada a la nostra [pàgina de YouTube](#). Per tots aquells que varen fer una aportació superior a 100 euros vàrem preparar un regal especial fet per les persones usuàries.

D'aquesta manera vam aconseguir "colar-nos" a les cases dels amics de la fundació, i recordar-los que, aviat, tornariem a estar tots junts.

Vàrem recaptar més de 3500€ que van ser destinats per la compra de material de protecció.

Carles Campuzano

Director de DINCAT, federació catalana de la discapacitat intel·lectual

Quan et van oferir aquesta feina: Quines fites et vas fixar tu mateix? O dit d'una altra manera, per on hem de fer més camí en el món de la discapacitat?

Quan em van oferir la direcció vaig insistir que d'entrada haviem de posar més en valor el món de Dincat davant de la societat catalana. Que el món de Dincat no era prou conscient de la seva fortlesa. Per tant, un primer objectiu era projectar Dincat i les seves entitats a l'exterior. Un segon objectiu, era ser una entitat que tingués capacitat d'anticipar-se als canvis i de pensar en el mitjà i llarg termini. Dincat i les entitats han de ser capaços de generar idees pròpies per afrontar els reptes de les persones amb discapacitat.

Però és veritat que tot plegat ha quedat molt condicionat per la covid-19, ja que jo aterrava a Dincat al setembre de 2019. Hem mantingut aquests objectius i estem posant en marxa algunes iniciatives en aquesta direcció, però també hem hagut de donar moltes respostes de reacció.

Quines són les accions prioritàries de DINCAT per pal·liar els efectes de la Pandèmia i el futur immediat?

Tots hem tingut una reacció a curt termini, enfocant-nos en acompanyar a les entitats davant de l'Administració i de

la societat catalana en aquests moments. Especialment, a les entitats que presten servei a les persones.

També hem treballat molt insistentment perquè els protocols, que anés generant la Generalitat, responguessin a les necessitats de les persones amb discapacitat i les entitats que les atenen. Això està costant. Una de les evidències durant aquesta pandèmia ha estat aquesta invisibilitat i desconeixement de l'administració respecte a la realitat de la discapacitat intel·lectual. I això, al marge de la situació caòtica que vàrem viure entre el mes de març fins a l'estiu, que les entitats es varen sentir molt soles afrontant la dinàmica de la pandèmia.

Hem abordat també la discussió dels sobre costos a fruit dels protocols derivats de la Covid-19. Inicialment el Govern negava que existissin. Vam aconseguir que els sobre costos es reconeguessin, però d'una manera insuficient. Creiem que ens hem quedat curts i el Govern encara té deutes pendents en matèria de sobre costos.

Vàrem treballar perquè les escoles d'educació especial fossin considerades com a servei essencial, perquè en un supòsit de confinament, no haguessin de tancar.

En paral·lel que hem tingut aquestes qüestions, aquí hem mantingut els problemes de sempre. La problemàtica de les tarifes, dels centres especials de treball i les subvencions salarials als llocs de treball. Per tant hem mantingut també aquesta doble línia. I properament posarem en marxa una iniciativa estratègica, LABDINCAT, el laboratori de Dincat. Aquí ens vinculem amb un grup de professors universitaris que fan recerca sobre l'àmbit de la discapacitat intel·lectual i el nostre món. Per intentar vincular la recerca universitària amb la feina que fan les entitats. D'entrada ja hem encarregat un parell de recerques; una recerca sobre com la cartera de serveis s'ha d'adaptar a les persones amb discapacitat. I una altra per aterrar els instruments que permeten valorar les entitats i la intensitat del suport que han de rebre les persones.

Per quan preveus que es pot tenir aquesta revisió de la cartera de serveis?

Això depèn del govern, però jo podria intuir que això podria produir-se al llarg del 2022. Caldrà veure si tot segueix el seu curs normal i quins equips hi ha en els departaments, per tant això es pot allargar. Però tenim ganes de què abans que el govern l'aprovi, des de Dincat poder expressar que des del punt de vista de la discapacitat intel·lectual entenem que la cartera de serveis s'ha de moure en aquesta direcció.

Hi ha molts temes que hem de

discutir, com per exemple: l'assistent personal o el suport a la llar, hem de tindre tantes figures? O hem de buscar figures més flexibles i més adaptades? El programa respir, té sentit que l'incorporem a la cartera de serveis?

L'administració ha donat ajudes pels sobre costos derivats de la pandèmia. Els ha donat pels mesos de setembre a desembre. Però varen dir de fer-ho a partir d'abril. Això serà així?

Si, això segueix pendent. El Govern va decidir que els mesos de juny a setembre seria una tarifa extra, però que la resta seria una convocatòria de subvencions, que de moment no s'ha concretat. Pròximament tenim una reunió amb el nou equip del departament d'affers socials, un dels temes que tenim pendent, és que s'ha de fer efectiva aquesta subvenció. Perquè els sobre costos de la primera onada no s'han pagat encara.

Es mantindran les ajudes en forma de tarifes COVID per 2021?

Mentre hi hagi protocols que obliguin a prendre mesures que suposin sobre costos, nosaltres hem de demanar que es mantinguin.

Actualment ha sortit un decret-llei d'acreditació i concertació, però el sector està a l'espera de la Llei de concertació, que altres comunitats autònomes ja la tenen. Que aportarà la llei sobre l'actual decret-llei?

La normativa vigent en matèria de concertació, és una mesura

provisional feta a correu, ja que van entrar en vigor les lleis de contractació del sector públic que transposaven directives europees. Per això el Govern havia de donar solució immediata en els contractes que estaven vigents en el marc de la cartera de serveis. Des del sector social estem reclamant que l'acció concertada hauria de ser l'instrument exclusiu de treball de l'administració amb les entitats del tercer sector. Per les entitats de caràcter mercantil, el govern ja té altres mecanismes que és la contractació pública. L'acció contractada, que és una previsió de les directives europees en matèria de serveis socials, hauria d'estar adreçada a les entitats sense ànim de lucre del tercer sector. A més, hauriem d'aspirar anar més enllà, fins i tot a la cartera de serveis. Que en determinades matèries dels serveis socials, en un sentit ampli, es poguessin també concertar. Per tant ampliar el catàleg, més enllà de la cartera de serveis, centrant-la en les entitats sense ànim de lucre, serien els dos grans objectius.

Per altre banda també tenim una llei general de subvencions, a nivell estatal, que està molt poc pensada per les entitats socials. I aquesta llei ofega especialment a les entitats mitjanes i petites. Per tant, en paral·lel a l'acció concertada, hauriem d'anar a una revisió de la Llei General de subvencions i treballar per modificació la llei espanyola.

Mentre hi hagi protocols que obliguin a prendre mesures que suposin sobre costos, nosaltres hem de demanar que es mantinguin les ajudes.

El decret-llei no contempla les entitats subvencionades, com el cas de la llar i el STO de Fundació Finestrelles. La futura Llei podria contemplar-les? Realment s'acabaran el tema de les subvencions?

Aquí hi han dos nivells de resposta, un és el que volem plantejar com a sector i l'altre el que vulgui fer el Govern. La tendència que hi ha hagut fins ara, és que la majoria d'entitats que estaven en règim de subvenció aspiraven a incorporar-se cap a la concertació, ja que la concertació dona més estabilitat i seguretat. Haurem de discutir-ho com a sector si fem aquesta aposta i veure quina posició manté el nou govern. La subvenció dona més llibertat i la concertació dona més estabilitat.

Ara bé, jo crec que el model que ens interessa és el model que existeix en el camp educatiu i de la salut. On els operadors sense ànim de lucre d'aquests camps tenen un marc molt estable i amb molta certesa. En el sector social no tenim els mateixos concerts que les escoles ni els centres de salut concertats. Cal tenir en compte que les entitats del tercer sector estem prestant un servei públic, que en lloc de prestar-se des de l'administració, el prestem des d'entitats sense ànim de lucre. Per tant, això té un valor. L'ideal és tenir un marc legal que ens doni estabilitat i seguretat. On aquest model de col·laboració publicoprivat estigui suficientment finançat. Això permetria pagar als professionals els sous que mereixen, donar oxigen a les entitats i que poguessin fer inversions. El model d'aquests deu anys s'ha anat degradant a causa de l'anterior crisi econòmica i per això necessitem donar-li una volta.

En el decret-Llei d'acreditació i concertació, que regula les relacions de l'Administració amb les entitats privades es dona preferència a les entitats sense ànim de lucre, però no exclusivitat. Hi ha sectors i llocs a on només hi ha entitats amb ànim de lucre prestant serveis. Amb uns bons requisits d'acreditació i un bon seguiment es pot controlar l'eficiència del sistema. Què n'opina?

En el cas de la discapacitat intel·lectual,

gairebé el 100% dels serveis que es presten a Catalunya els presten entitats sense ànim de lucre del tercer sector (fundacions, associacions i cooperatives d'iniciatives socials). Són iniciatives que neixen de la societat, per part de les famílies i de la implicació dels professionals amb un nivell d'arrelament a la comunitat molt potent, i això és un valor que hem de preservar. Potser vint anys enrere es podia discutir si les entitats sense ànim de lucre eren més o menys eficients. Jo crec que en aquests vint anys el sector social s'ha transformat, en termes d'eficiència i de professionalització. S'ha de continuar fent, però hem de valorar aquest teixit del tercer sector.

Per tant, nosaltres hem de defensar que l'acció concertada sigui un instrument exclusivament pensat pel tercer sector i que pel sector mercantil hauria de ser la via de la contractació pública. Dit això, som conscients que en alguns sectors d'activitat dels serveis socials, la presència del sector mercantil és important, singularment el cas de la gent gran. Caldrà trobar les maneres de donar-hi respostes, però la posició de Dincat és l'aposta per l'exclusivitat en el terreny de la discapacitat intel·lectual.

Com veu l'actual llei de mecenatge? Per què no en tenim una llei catalana encara a l'alçada de les circumstàncies? i quin és l'exemple internacional a què hauriem de tendir per millorar la donació de les empreses a activitats d'alt valor cultural o social?

Espanya ha millorat en els darrers anys la seva llei de mecenatge, però queda molt lluny dels països més avançats. Per mi, el cas més interessant per analitzar a dia d'avui és el cas francès. França és un estat amb una tradició molt similar a l'espanyola, i ja fa uns anys va fer uns plantejaments en mecenatge molt ambiciosos, amb percentatges molt importants de les aportacions que es fessin a les entitats sense ànim de lucre, en diversos camps. Crec que la Generalitat ha estat extremadament timorata en aprofitar les seves competències en aquesta matèria. Altres comunitats autònomes de l'estat han fet més coses. La Generalitat no té cap mesura de

mecenatge en el camp social. Des de Dincat també estem defensant que la llei del tercer sector hauria d'incorporar deduccions fiscals per les entitats de l'àmbit social. Se'n fan en temes de recerca i vinculats a la llengua catalana, que està bé, però també hauriem d'incorporar la dimensió social.

No creu que fer pagar més a les persones amb discapacitat que tenen un patrimoni, quasi sempre és degut a l'acció protectora dels pares o familiars, va en contra d'aquest estalvi específic de la família a favor del discapacitat?

El Comitè de les Nacions Unides, que fa el seguiment de la convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat, ha dit que el copagament per a serveis vinculats a la llei independent es contraria a la convenció. Per altra banda, en aquests moments s'està tramitant a Madrid, en el consell dels diputats, una iniciativa legislativa per revisar el copagament. I efectivament, les fórmules legals que permeten que les famílies estableixin un patrimoni protegit, fiscalment haurien d'estar ben construïdes.

"La subvenció dona més llibertat i la concertació dona més estabilitat."

Per evitar que les famílies que fan aquest esforç, per donar una seguretat als seus fills, no siguin castigades. Aquesta és una de les altres qüestions que pròximament haurem de treballar: la revisió del sistema de copagament als ulls del que diu la convenció, a la vista de la discussió que hi haurà a Madrid i tenint en compte la figura dels patrimonis protegits.

El finançament segons diferents línies molt perfilades i sense matisos del departament corresponent: No és massa rígida funcionalment i econòmicament per adaptar-se a una situació molt canviant i polifacètica que sovint només les entitats visualitzen adequadament?

En general tenim un problema d'una administració molt poc flexible i molt burocràtica. I en contrast tenim en el camp dels serveis socials una iniciativa que per la seva pròpia característica és flexible, propera i adaptable a la realitat de les persones i dels territoris. Per tant, el que necessitariem és que el marc legal del sector públic fos molt més flexible i molt més adaptat. I anem en aquesta direcció quan plantejem la revisió de la cartera de serveis, la revisió de la llei general de subvencions i la regulació de l'acció concertada.

Justament el tercer sector, el valor que pot aportar en la prestació de servei públic és flexibilitat, proximitat, adaptabilitat i jo inclouria calidesa en l'acompanyament i la cura de les persones.

Al 2020 s'esperava un increment de tarifes per les llars superiors als que s'han aprovat, encara que han rectificat i millorat. Quines expectatives d'increment

"El que no pot ser és gent sense residències i residències sense gent"

de tarifes hi ha pel 2021?

En el 2020 finalment el Govern va rectificar, va produir un increment en la línia del que s'havia compromès a fer, que estava per sota del que Dincat demanava. Nosaltres al Govern i als partits polítics de la campanya electoral, els hi plantejarem la necessitat de seure'ns i dibuixar, en un període de tres o quatre anys, com revertir tota la dècada perduda. I per altra banda, en aquesta mateixa taula hem de buscar un sistema per fer desaparèixer les llistes d'espera. Hi ha més de 3.200 persones en llistes d'espera en serveis residencials i més de 1.200 persones en llista d'espera en serveis d'atenció diürna. Això no és presentable. Les persones no poden estar en llista d'espera durant anys per aquest tipus de serveis, quan a més hi ha places que estan buides.

No és imaginable que un nen que s'ha d'escolaritzar no tingui una plaça a l'escola, doncs és el mateix amb una persona amb discapacitat que tingui necessitat d'un servei d'atenció diürna. Quan acaba el seu període educatiu o si no pot continuar treballant, ha de poder tindre en qüestió de setmanes una plaça en un centre d'atenció diürna. És el que ens hem de plantejar com a país, el que tenim ara no és decent.

Finestrelles compte amb llar i residència. La llar està subvencionada i està plena amb les places públiques. Però la residència no està subvencionada i com no estem concertats, ens trobem amb places buides perquè la gent no pot pagarles de forma privada. No hi ha forma de concertar aquestes places?

L'absurd és que a Catalunya tenim

3.000 persones en llista d'espera i moltes entitats amb places buides i que estan pendents de concertació. Per tant amb la conversa que hem de tindre amb el Govern és una conversa sobre les tarifes, les llistes d'espera i subocupació.

A més que d'aquestes 3.000 persones és probable que hi hagi gent que el recurs que necessiti no sigui una residència o una llar-residència, podria ser un programa de suport a la llar. Però el que sabem és que hi ha 3.000 persones que han demanat viure en un lloc diferent on viuen perquè volen viure de manera independent o perquè els seus pares ja no poden cuidar. I el sistema ha de tenir la capacitat de garantir-ho. No estem plantejant un impossible ni una utopia. El que no pot ser és gent sense residències i residències sense gent.

Com veu el futur d'entitats petites o mitjanes com la nostra? Hem de fer aliances per créixer? ¿hem de parlar amb l'administració local?

El sector necessita treballar de manera més cooperativa i construint aliances. Això no vol dir necessàriament la dissolució, però necessitem tenir un sector més fort, més arrelat a la comunitat i que busqui aliats dins del món de la discapacitat o més enllà. I l'administració local pot ser un bon aliat. Justament en aquest sentit hi haurà una oportunitat l'any vinent amb els fons "Next Generation". El sector social haurà de saber aprofitar-ho en termes d'aliances i transformació dels serveis. Com a Dincat, ja estem molt al damunt, ja que poden ser una oportunitat per modernitzar moltes de les infraestructures.

Àpat solidari per Finestrelles

La iniciativa va rebre una gran acollida i vam repartir més de 180 menús.

Aquest any no vàrem poder realitzar l'acte anual per excel·lència de la fundació, on cuiners i restaurants amb una estrella Michelin col·laboren per recaptar fons per la continuïtat i millora del projecte. Normalment aquest acte se celebrava el mes de juny a les instal·lacions de la fundació. Per les circumstàncies derivades a la Covid-19, ens vàrem veure amb la necessitat de reinventar-se i innovar amb l'Àpat Solidari per Finestrelles. Per dur a terme aquesta acció la **Fundació Finestrelles va unir forces amb Ezequiel Devoto i el Restaurant Olivos per portar els menús a cada casa.**

Per aquesta acció vam comptar amb el mecenatge de Fundació Salvat i la col·laboració de Caves Torelló. Tanmateix, aquest any commemoràvem el nostre 45è aniversari.

La iniciativa es va celebrar la setmana del 6 al 12 juliol. Tothom podia col·laborar amb la compra d'un menú de qualitat amb beneficis solidaris. La iniciativa va rebre una gran acollida i vam repartir més de 180 menús.

El menú estava integrat per un entrant (Ajoblanco d'ametlles torrades, ravioli de rillette de sardines i albercoc) un segon (Tall tendre de porc, mousseline de patates i salsa al Priorat), per postres (Pastis de xocolata i oli d'oliva) i tot acompanyat per Olives marinades i petit fours.

La fundació va animar als amics de Finestrelles a reunir-se amb el seu cercle proper, amb responsabilitat, per gaudir d'un àpat solidari. **La recaptació es va destinar al finançament activitats d'estimulació cognitiva** per les persones amb discapacitat intel·lectual de Finestrelles.

Concert benèfic 2020

L'Òpera és medicina

La Fundació Finestrelles celebra el 45è aniversari amb el tradicional Concert Benèfic. La gala va ser un homenatge a tots els que lluiten cada dia per la nostra salut i benestar.

El passat 26 d'octubre es va celebrar el concert benèfic de la Fundació Finestrelles. L'esdeveniment es va dur a terme a l'auditori AXA de Barcelona.

Finalment, seguint les indicacions generals de l'administració sanitària i per un criteri de prudència, la gala es va retransmetre de forma exclusiva per streaming mitjançant el canal YouTube de la Fundació Finestrelles.

Sota el nom "L'Òpera és medicina" la gala va ser un homenatge a tots els que lluiten cada dia per la nostra salut i el nostre benestar. L'obra va ser creada, dirigida i presentada per **Marcel Gorgori**. Un any més en Marcel ha sigut l'encarregat de fer-nos viatjar en el temps, presentant-nos com l'òpera ha representat la medicina i la malaltia. En aquest repàs de la història de l'òpera vàrem comptar amb intervencions inèdites com les del mateix Joan Capri i els nois de Finestrelles. L'obra va ser representada pel **baríton Toni Marsol**, el **tenor Carles Cosías**, la **soprano Isabella Gaudí** i al piano **Josep Buforn**.

Tot i les dificultats la **Gala benèfica COVID-19 per Finestrelles** va ser tot un èxit. **Més de 450 persones van seguir l'acte des de casa** amb la retransmissió en directe a través d'Internet.

La fundació expressa el seu enorme agraïment, per la gran acollida que ha tingut aquesta edició excepcional. El Dr. Lluís Monset com a president de la Fundació Finestrelles va ser l'encarregat de tancar aquest acte virtual. El president va enviar un **especial agraïment per aquests 45 anys d'il·lusions i necessitats compartides per assolir un objectiu comú**. A més d'estar molt agraït pel suport rebut per part de les empreses patrocinadores, equip i amics de la fundació.

"Han sigut 45 anys d'il·lusions, projectes i necessitats compartides per assolir un objectiu comú, vetllar pel benestar de les persones usuàries de la fundació"

José Luis Oreiro, Llicenciat en Psicologia per la Universitat Autònoma de Barcelona, especialitzat en Gerontologia i Psicogerontologia i en Atenció Centrada a les persones per la Universitat de Vic i la Fundació Pílares. Amb vint anys d'experiència en l'atenció a persones dependents, actualment Director Tècnic i Psicòleg a la Fundació Privada Gandhi.

Fundació Gandhi és fruit de l'empenta de dues dones que convivia amb una persona amb discapacitat i van detectar la necessitat de donar resposta a la necessitat d'atenció de les persones amb discapacitat intel·lectual de la zona. L'Entitat es va construir a Pla de la Brossa, un terreny de tres hectàrees propietat de la marquesa de la Pobla de Claramunt, que va cedir l'ús a l'Associació per desenvolupar la seva activitat. Més endavant es va crear la Fundació Gandhi amb l'objectiu d'adquirir els terrenys, sent l'empenta definitiva per la professionalització de l'atenció i la gestió de l'entitat.

La fundació compta amb dos eixos transversals: la no-violència, d'aquí el nom de Gandhi, i la natura, en la que està centrada la proposta d'activitats terapèutiques de l'entitat. L'activitat del servei de teràpia ocupacional està molt vinculada a la natura, La fundació compta amb un hort, una petita granja de gallines i un jardí terapèutic.

Com heu viscut la pandèmia i l'aïllament a la Fundació Gandhi?

Al principi amb molta incertesa. Just abans de l'estat d'alarma, Igualada i la Conca d'Odena ja s'havien confinat. Més de la meitat de l'equip viuen allà, així que d'un dia per l'altre no sabíem si podien venir a treballar. També hi havia por, perquè no sabíem si teníem algun contagi. En aquell moment no es feien ni proves ni cribratges. A més, era pràcticament impossible aconseguir material de protecció. Així que vam incidir molt en els protocols d'higiene i vam fer canvis en l'àmbit organitzatiu.

L'objectiu era minimitzar al màxim els riscos, però intentant que les persones ateses ho visquessin de la manera més quotidiana possible.

Fins que no vam tenir una mica més informació vam patir i ens vam sentir molt sols, sobretot perquè no vam tenir un interlocutor vàlid per part de l'administració. Després va ser com una gimcana, on anaven sortint reptes i ens anàvem adaptant a aquests moments d'incertesa.

S'ha de reconèixer el gran avantatge d'estar en un entorn de natura, i la ubicació del centre, ens ha ajudat i ens ha protegit. Tot i que vàrem tancar el centre i deixar de fer totes les activitats que es realitzaven fora de la fundació. Vàrem poder mantenir la vida quotidiana habitual, ja que les mateixes persones que viuen a la llar són les que fan el servei de teràpia ocupacional. Com que no venien persones de fora no vam haver de tancar el servei de teràpia ocupacional. Això ens va permetre mantenir una vida bastant normal.

Com heu intentat suplir el distanciament amb les famílies? I quines activitats heu promogut per passar el millor possible aquests mesos difícils?

Des del principi vàrem crear una llista de distribució de WhatsApp per informar de totes les novetats. Cada vespre enviàvem un resum de com havia anat el dia amb un petit reportatge fotogràfic. També vàrem animar a les famílies a fer videotrucades, ja que les persones ateses també tenen la necessitat de poder veure als seus familiars i saber que estan bé. Dues famílies van decidir portar-se als seus familiars a casa durant l'estat d'alarma. Amb ells vam coordinar les videotrucades perquè mantinguessin la relació amb la resta de companys.

I per altra banda, vam aprofitar el potencial de la fundació, mantenint les activitats ordinàries com l'hort, la granja, estimació cognitiva i fomentar l'activitat a l'aire lliure com el bàsquet, la petanca o dinar fora.

Que és el que se us ha fet més dur com a Fundació? I a les persones usuàries?

Afortunadament dins de Gandhi no vam tenir cap cas i seguim alerta perquè segueixi així. Però han sigut moments durs per a tots. Pels professionals la incertesa, la por i la manca d'informació. S'han viscut molts canvis, però han tingut la capacitat de no traspasar aquesta sensació a les persones que atenen.

I per les persones ateses ha sigut complicat no poder veure a les seves persones estimades ni sortir a fer les activitats. Això és el que els hi permet relacionar-se amb l'entorn i la comunitat. Inclús la relació amb els monitors s'ha vist afectada. Ara els monitors no podíem compartir el dinar amb ells i el contacte físic s'ha reduït. Però les persones ateses m'han tornat a ensenyar la capacitat que tenen d'adaptació, d'entendre les dificultats i posar-ho molt fàcil.

Que és el que més heu trobat a faltar per part de l'administració?

Podem destacar dos moments. Un primer moment, a l'inici on ens vàrem sentir molts sols, no hi ha ningú a l'altre costat. Arribava algun document, però ningú resolía els dubtes o ajudava a aterrar els protocols en un recurs com Gandhi. Els recursos de discapacitat es varen tractar com a recursos de gent gran, sense tenir en compte la nostra especificitat. Un exemple és quan es va proposar que les persones que van estar fora de la residència, haurien d'estar catorze dies aïllades. Sense tenir en compte el que això implica a persones amb discapacitat intel·lectual i amb problemes de salut mental. Aquesta acció era un càstig per aquestes persones. Vam estar més d'un mes per fer entendre que necessitem una alternativa. I en general, jo crec que tot el sector de les residències ha tingut unes mesures molt poc humanes.

El segon moment va ser quan va aparèixer una persona referent del sector de benestar social i ens va ajudar el fet que l'administració entenguem les necessitats del món de la discapacitat. Ens va ajudar de

passar d'un moment d'incertesa a una situació més clara. Jo entenc que l'administració va haver de fer un procés d'aprenentatge i ara la relació és molt més fluida.

També destacar que hi ha molta burocràcia i això segueix així. Personalment he tingut la sensació de perdre molt temps duplicant informació.

Quin aprenentatge traieu d'aquest any?

Encara és aviat com per treure conclusions, ja que encara queden mesos d'incertesa tot i que anem avançant.

Respecte a les persones ateses que no són tan fràgils com a vegades pensem. I un cop més, ens han demostrat l'adaptació en una situació tan complexa.

I respecte als professionals, la capacitat d'adaptació que tenim. Tot i els moments de desesperança, incertesa o por que hem pogut viure, tenim una gran capacitat per afrontar dificultats i tirar endavant. Ara se li està donant més valor, però és el moment de què com a societat i des de l'administració es reconegui la feina dels professionals, que és dediquem a la cura de les persones dependents, d'una manera més lícita. Han superat totes aquestes limitacions i han donat el 200% per atendre aquestes persones.

Per altra banda, una de les coses que Fundació Gandhi pot ensenyar al sector de la discapacitat és que recursos petits, amb un nombre de persones reduït, són més fàcils de gestionar i d'acompanyar a les persones que hi viuen. Això mostra que els recursos s'han de pensar com a petites unitats familiars. És veritat que potser estructuralment ens hem de replantejar algunes coses, però com a unitat de convivència és el model més encertat. Tant per afrontar situacions com aquestes, com per oferir una vida quotidiana el més familiar possible.

I una vegada passi tota aquesta situació, tocarà que els responsables dels centres i administració siguin a analitzar i valorar les actuacions. Cal destacar que aquesta situació ha fet retrocedir als recursos que estàvem treballant en un canvi de model cap a l'atenció centrada en les persones. En aquesta situació, s'ha tingut poc en compte a les persones i se'ls hi ha imposat certes mesures d'una manera molt autoritària. Un exemple és quan va acabar l'estat d'alarma i vam poder fer una vida més o menys normal. Les persones que viuen en centres no varen poder tenir aquesta possibilitat i molts deien: "porque ells poden i nosaltres no?" Això és una de les reflexions que hauré de fer i defensar.

S'amplien els incentius fiscals per les donacions a fundacions com Finestrelles

Millora en els percentatge de desgravació fiscal pels donants com a persona física

Arrel de la modificació de la Llei 49/2002 d'incentius fiscals al mecenatge s'amplien els incentius fiscals al mecenatge de la següent manera:

Base de deducció Import fins a	Percentatge de deducció
150 euros	80
Restant de base de deducció	35

*En cas de que en els dos períodes impositius anteriors s'haguessin realitzat donatius o aportacions amb dret a deducció en favor de la mateixa entitat per import igual o superior a l'exercici anterior, el dret de deducció anterior serà del 40%.

D'acord amb aquesta modificació s'incrementa en 5 punts el percentatge de deducció.

Adhesió al "Codi de bon Govern i bones practiques de gestió" de la Coordinadora Catalana de Fundacions

En compliment de la llei 21/2014 i l'ordre jus/152/2018 sobre obligacions i instruments de transparència per les Fundacions, la Fundació Finestrelles ha subscrit el "Codi de bon govern i bones practiques de gestió" de la Coordinadora Catalana de Fundacions. A través d'aquest codi de conducta **es pretén dotar de més transparència a les fundacions i que sigui un instrument de verificació de les associacions declarades d'utilitat pública.**

Dintre de les noves obligacions de transparència que hem de complir, les novetats serien:

- Realitzar un **balanç social** que reculli les dades d'aportació de valor de la fundació a la societat. Aquest balanç l'hem elaborat amb la plataforma-maqueta que ha fet la CCF, perquè s'han de posar les dades de la Fundació en la plataforma-maqueta.
- Realitzar el **codi de bon govern i bones practiques de gestió**. Per dur-ho a terme ens hem adherit al codi elaborat per la CCF. Son una sèrie de recomanacions en la forma de comportament i de funcionament del patronat i de la fundació en la forma de prendre i desenvolupar decisions.

Pel desenvolupament de cada una de les obligacions es desenvolupa un Annex on es concreten quines accions en concret es tenen que dur a terme en cada situació. Per més informació, recomanem consultar els següents enllaços amb el [codi de bon govern](#) i el [balanç social](#).

Fundació Finestrelles entra a formar part de la Junta Directiva de la Coordinadora Catalana de Fundacions

La nostra Directora General, Sra. Lourdes Mas també és membre de la Comissió d'Àmbit Social representant a la Fundació Finestrelles

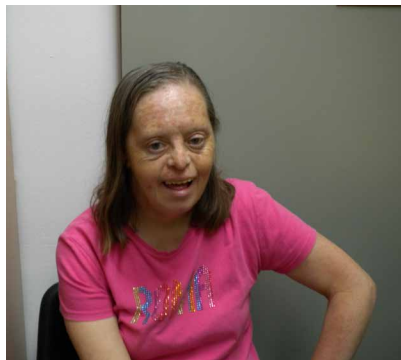

La CCF (Coordinadora Catalana de Fundacions), associació que aplega les fundacions catalanes compte amb 5 comissions: Educació, Àmbit Social, Tecnologia i Recerca, Cultura i Salut.

El passat 12 de novembre es varen celebrar les eleccions a la Junta Directiva. La Sra. Lourdes Mas va ser elegida com a vocal de Junta Directiva representant a la Fundació Finestrelles i per a la comissió de l'Àmbit Social.

Sempre amb nosaltres

Aquest any ens hem hagut de despedir de persones molt especials per Finestrelles

Soledad Gutiérrez Díaz (61 anys). La "Sole" com l'anomenàvem carinyosament, formava part de la família Finestrelles des de l'any 2007. Els companys, amics i professionals recordarem sempre els seus dots per la poesia, el seu sentit de l'humor, i en especial la seva gran passió i talent per ballar sevillanes.

Carmen Pastor Sacristán (70 anys). La Carmen ens va deixar el passat mes de febrer. Tots els seus companys i amics de la Fundació la recordarem com una dona enèrgica, afectuosa, treballadora, sempre amb ganes de parlar i d'explicar-te les seves coses. La Carmen feia 45 anys que formava part de la família Finestrelles. Els seus pares van ser unes de les famílies fundadores.

Sesé Monset Castells (64 anys) Ens va deixar el passat mes de novembre. Tots els seus companys, amics i professionals de Finestrelles, recordarem sempre a la nostra Sesé, com una dona amb caràcter i molta personalitat, amb una mirada i una rialla molt especial, un sentit de l'humor contagiós, que es feia estimar per tothom. Feia 45 anys que formava part de la família Finestrelles. La Sesé, es filla d'en Pepe i la Tesa, una de les famílies fundadores.

Montserrat Sabater Bacigalupi, mare de l'Anna i fins al passat desembre de 2019 va ser membre del patronat de la Fundació. La Montse va ser junt amb el seu marit Manel Miret una de les famílies fundadores de la nostra Fundació. Contribuent amb el seu esforç a fer realitat el projecte del qual ens sentim tots tan orgullosos. Persona cabdal en la redacció de la revista Downup. La Montserrat va ser una persona molt estimada per tothom, sempre disposada a ajudar i col·laborar.

Finestrelles obté el certificat ISO 9001

Amb la col·laboració de tot l'equip de la Fundació, a l'inici del 2020 vam obtenir la certificació en ISO 9001:2015. Aquesta certificació **acredita una bona gestió de qualitat en els nostres serveis, orientats principalment a la satisfacció del client**. Ha sigut possible gràcies al nostre compromís de millora continua i al treball dels últims 6 anys, en els quals ens hem centrat a dissenyar, planificar, analitzar els serveis, optimitzar recursos i finalment redactar processos i instruccions de treball.

L'organització del treball per processos ens ajuda a ser més eficients, a treballar de forma més ordenada establint objectius i responsables de cada procés. L'anàlisi de riscos ens ajuda a dur a terme activitats i tasques de forma més segura. Per altra banda, analitzar el resultat a través d'indicadors i del grau de satisfacció de les persones i de les seves famílies, ens permet realitzar accions de millora.

Encara que els que ens coneixen ja saben del bon funcionament de la Fundació, l'obtenció d'una certificació de qualitat dota de millor imatge a les entitats que la posseeixen. L'obtenció d'una certificació externa, genera confiança.

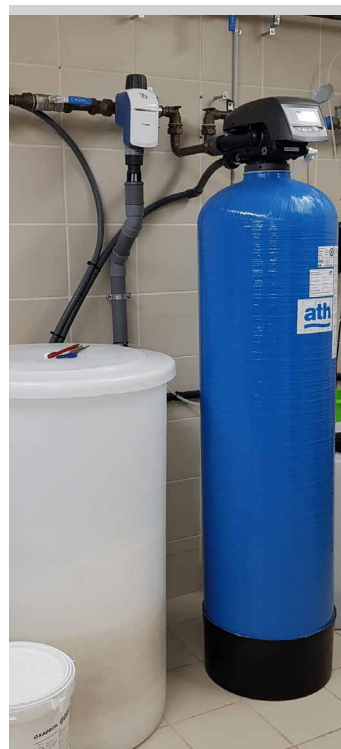
Nova responsable de l'àrea de salut

Esther Peirats Gálvez és diplomada en infermeria i té un postgrau en cures intensives. Amb més de 30 anys d'experiència en l'entorn assistencial, ha treballat en diferents centres hospitalaris, sent l'Hospital de Barcelona on desenvolupa la seva carrera dins el servei de medicina interna i a la unitat de cures intensives.

Renovació de les instal·lacions de bugaderia, cuina i les canalitzacions de clima

Hem incorporat nous proveïdors per tenir cura de les instal·lacions, el personal i l'entorn.

Durant el 2019 i 2020 hem dut a terme la renovació d'instal·lacions de bugaderia, cuina i les canalitzacions de clima.

Hem renovat totes les **màquines de la bugaderia**: dues rentadores i dues assecadores. Amb aquesta renovació hem aconseguit més rapidesa i eficàcia en el dia a dia a més d'oferir més comoditat de treball pel nostre personal.

En l'àmbit de **climatització**, s'ha instal·lat aire condicionat tant a la cuina com a bugaderia. Les instal·lacions incorporen tecnologia moderna i donen a les estances el confort necessari per poder desenvolupar les feines en un entorn agradable i eficaç.

També hem instal·lat un **descalcificador per tots els equipaments de cuina i bugaderia**. Això ofereix una gran millora en la qualitat de l'aigua i permet allargar la vida dels aparells i el seu correcte funcionament.

Col·labora amb la compra d'articles artesanals elaborats al taller ocupacional

En el servei de teràpies ocupacionals els usuaris de Finestrelles dediquen gran part del seu temps a l'artesanía creant productes personalitzats i a gustos del client. Aquestes tasques ajuden a afavorir nous aprenentatges, desenvolupar la creativitat i eviten la pèrdua de facultats derivada de l'edat.

Realitzem articles de regal i decoració, bosses reutilitzables, safates de ceràmica, articles de papereria, entre d'altres. Tots els productes estan fets a mà per persones amb discapacitat intel·lectual.

Demana el teu producte a
info@fundaciofinestrelles.com
o truca al 93 371 34 41

Oferim la possibilitat de poder **personalitzar a gust del client**: logo de l'empresa, colors corporatius, amb motius de Nadal, St.Jordi, esdeveniments especials d'empresa, aniversaris i altres festes familiars, etc. Donat la funció terapèutica de la nostra activitat artesanal, s'agraeix poder disposar del màxim de temps possible per fer la comanda.

**La teva ajuda és el
millor regal!**

**FES LA TEVA
COMANDA!**

T. 93 371 34 41

info@fundaciofinestrelles.com

www.fundaciofinestrelles.com

articles per guarnir la llar
bijuteria
complements personals
articles de papereria
i altres sorpreses

Agraïments

Volem enviar el més sincer agraïment a totes aquelles entitats i persones que han ajudat a millorar la qualitat de vida dels nostres nois i noies durant la pandèmia.

Amb una menció especial a les següents empreses i persones que van aportar material durant la primera etapa:

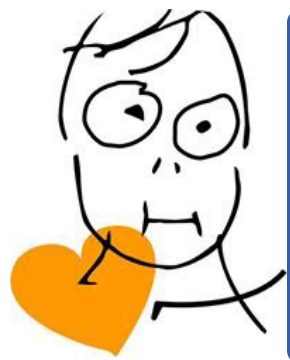

Lucta

Marita
Bueno

Anna Rosa
Busquets

**Fes-te Amic de la Fundació
i fes gran el projecte
Finestrelles!**

Gràcies a l'esforç dels amics de la Fundació podem tirar endavant projectes que d'altra manera no serien possibles.

Si vols ser amic de Finestrelles **truca ara mateix al 93 371 34 41 o envia un correu electrònic a info@fundaciofinestrelles.com.**

Ajudaràs a una causa justa i obtindràs desgravació fiscal.

Empreses i entitats solidàries

Comertel

alimentación colectiva

“la sostenibilitat, la cura i el compromís amb els vostres valors assistencials”

Delegació Barcelona
Tel. 93 477 64 16
C/Aribau 200-205 5ª planta
www.comertel.es